

Josip Bačić - Savski ZAKONSKA SONČNA URA

DRAGA MLADOPOROČENCA

V imenu vseh nas in v svojem imenu Vama prisrčno čestitam! Tebi, draga Nevesta, in Tebi, dragi Ženin, ki sta danes pogumno izrekla svoj "da"!

Zato se nasvet, ki Vama bi ga lahko dal pred poroko, za mojo in vajino srečo, sedaj razlikuje. Namreč, zmagala je ljubezen kot najmočnejše prepričanje, za katero ni nasveta.

Prav tako za vajino skupno življenje, ki izhaja iz te ljubezni, ni nasveta.

Prepričani in veseli smo, da sta si nabrala lep zaklad pogumne ljubezni za skupno življenje, od današnje vajine pomladi do najlepše vajine jeseni.

Moč te ljubezni je danes tako velika in prepričljiva, da jo občutimo tudi mi, vajine priče oziroma svatje.

Toda ne samo vajina ljubezen, sleherna mlada zakonska ljubezen je podvržena skušnjam in nadlogam, ki korakajo z ljudmi po skupni poti. Spreminjala se bo ta ljubezen, in porazgubljala v okolju. Veliko tega okoli vaju se bo trudilo prej skaliti, kot zbistriti obzorje vajine sreče.

Zato je sama ljubezen kot ljubezen, posebej v vse bolj hitečem času, kot jagnje pred volkom, če v njej ni duha srca in razuma.

V dnevu, ki šteje štiriindvajset ur, se trije kazalci snidejo,

prekrijejo in ujamejo samo dvakrat v zenitu na sončni uri življenja. Nujno je tudi v zakonu, ki je nastal iz ljubezni, da se vsaj enkrat ali dvakrat v tem času ujameta vajini srci. Takrat bo tudi ljubezen, ki se bo razprostrela čez vse vajino življenje ostala zares vajina, čeprav se bo spreminjala in jo bo vsrkala sleherna drobtinica te skupnosti. Če se bosta tega zavedala, se ne bosta nikoli spraševala, kje je ljubezen, ki vaju je povsod združila. Kajti povsod se bo nahajala: v krožnikih, skledah, žlicah, srajcah, perilu, v kuhinji, ob pralnem stroju, sesalcu, slikah, otroškem smehu vajinih bodočih otrok, v nedojemljivo nepomembnih stvareh te ljubezni, njenega ponosa, kljubovalnosti, lepote, vere, dobrote, sladkosti, ranljivosti, miline, občutljivosti... In če bosta to dojela, bo vedno ostala v vajini bližini.

*

DRAGA NEVESTA

*Odslej bo treba v Tvojem življenju
še veliko dobrega storiti,
če boš hotela priti
do smisla ljubezni.*

*Toda v vrednotah tega smisla
je lahko včasih slepota,
ker je tudi odvečna lepota
lahko bolezen.*

*Odslej spoštuj moža,
toda, kot otrok tudi
starševski nasvet...
Zakaj Tvoj svet
ne bil bi srečen?!*

*Skozi ta svet vaju vodi
skupna življenjska pot*

*in sleherni kot
je lepši, če je posvečen.*

*Le drobni delci
so okraski, ki sestavljajo
življenje...
Zaradi njih je hrepenenje
najlepšega občutka spev!*

*

DRAGI ŽENIN

*Tisti je še vedno prvi, ki z nasmehom božat' zna.
V poljubu ima moč!
Tisti, ki si upa priti, ko je "oganj" na pomoč!*

*Tisti bo še vedno prvi, čeprav zadnji bo,
ki bo z nasmehom rekel -
prosim miru in ljubezni za vse nas in nebo.*

*Tisti je še vedno prvi, ki počaka, da bo čas
ukazal - sedaj lahko greš!
Potem se še lahko vprašaš - se bom vozil... al' grem peš?*

*Tisti je še vedno prvi, ki posluša na besedo,
da bi vedel, kaj storiti,
ko premisli in odtehta, ali se sploh splača iti.*

*Tisti bo nazadnje prvi, ki bo vedel,
da bolezi
ne pozdravi le zdravnik, temveč človek in zdravilo,
ki ime mu je ljubezen.*

*

DRAGA OBA

Vsak naj sebe popravlja, tako je najbolje!

Na zdravje, ženin!

Na zdravje, nevesta!

*Bodita si zvesta, in ko se bosta
naučila drug drugega prenašati,
marsikaj prestati in pretrpeti,
bosta začela skupno živeti!*

*

ZAKONSKA SONČNA URA

PROLOG

*Zanesljivo vemo, da je neštetokrat bilo
in da je velikokrat prvič bilo...
Ne vemo, do kdaj bo, da bo mlado dekle
imelo pogum za ženo
in mlad fant za moža, zdaj kot nekdanj -
prekrasen maj in lepa jesen...*

*Vsakič naj bi bilo, kot je bilo,
nikdar in nikoli prelepo!*

*Naj bi sončna ura naprej tekla
v vseh krajih, od zarje do večera
in od večera do zarje, poravnavala
ljubezni, skrbi, šibkosti, norosti -
spreminjala solze v bisere,
obsijala območje duha - srca - uma,
spreminjala ga tudi za tiste, ki vidijo,
ko sonca ni, v univerzum: duh, srce, um -
človek, resnica, ljubezen, prevara, norost,
lepota, krivica, hudič, Bog.*

*Tisti, ki nima Boga v vrhu svoje zavesti,
v formulo zakonskega življenja
naj vstavi najvišjo zvezdo,
ki jo le s svojimi očmi videti zmore,
ker Bog - Zvezda lahko mu srečo da -
sama ljubezen obstajati ne more!*

*

LJUBEZEN

*Sama ljubezen je jagnje -
življenje je volk!*

*Trkaš kot berač na naša srca -
dvorane bogastva, domove uboštva,
iskanja smisla, vere in poročja.
Pogosto vodi te veter sladostrastja,
ko plavaš po vodi biti ali ne biti,
žejen pripluti do obale...
Napiti se nič, srečati hudiča, zbežati...
Nazaj priti, prositi, prekleti,
umreti kot ranjena žival!*

*Ljubezen, ti sirota!
Velikokrat si obsojenec, priča,
sodnik in porota!
Strašna si moč in nevidna rana,
kakor smrt za vse večne čase,
pogosto slepota,
ki sama iz sebe rase...*

*Čudežno spreminjaš nič v sladkost,
grenkobo ponujaš kot radost trpljenja,
v večni igri prepolna si sebe,
ko začneš z jokom in končaš z njim.
Za nekatere si nedojemljivo dolga,
za druge prekratka...*

*za tretje grenko - sladka.
Takšna, kot moraš biti v vinu -
nemešana moč, za modre resnica...
Za druge strup, obup, žolč, rojena krivica!*

*Ljubezen, ljubezen, če bila bi samo ljubezen,
lahko bi živeli od lepih besed...
Povsod bi se pretakalo mleko in med.
Zato v zahvalo hvalim za obstoj ljudi,
ki še zmorejo razmisliti o dobrem in slabem.
Med dobrim in slabim na vseh poljanah življenja
za nedojemljivo ljubezen večni je boj!
Za moč pojmovanja - zemeljski obstoj.*

*

SONČNA URA ZAKONSKEGA ŽIVLJENJA

*Na sončni uri življenja
številke so okrog.
Slehera ima svoj par,
vsaka ima svoj zlog.*

*Podajajo si roke,
nasproti dve in dve -
seštevajo ljubezni,
dejanja in želje.*

*Od danes so prisotne
za najini srci dve.
Krepijo žive ljubezni izvir,
da iz njega pijevo oba.*

*Kazalci se hitro vrtijo,
ko štejejo najin vek.
Po enkrat v dnevu in noči
začnejo svoj različni tek.*

*Tečeta tudi najini srci
po svojih tirih kot prej...
Ko sončna se ujame ura,
z njimi se joči in smeje.*

*Saj enkrat v dnevu in noči
pomisli na najini srci dve,
ki za ljubezen in bolezen
do danes skupaj bijeta.*

*

SONČNA URA - URA LJUBEZNI

*Ker sončna je ura resnica življenja,
poraja ljubezen, ostri hrepenenja.*

*Ker sončna je ura ljubezni cvetlica,
ker sončna je ura pravica - krivica.*

*Ker sončna so ura dogodki, spomini,
vse naše ljubezni v tej domovini.*

*Ker sončna so ura zelene gorice,
dišave narave, živali in ptice.*

*Ker sončna so ura skrbi in radosti,
ljubezni, bolezni, skrivnosti, norosti...*

*Ker sončna so ura hiteči poljubi,
porabe, pozabe in jok ob izgubi...*

*Ker sončna so ura rojstva in odhodi...
prav vse, kar diši po svetli svobodi.*

*Noč je pa noč - tiha senčna stran,
ko miruje ura v vesolju sanj.*

*Razgrinja skrivnosti, poravnava grobosti
za moč in ljubezen in za novi dan!*

*Ljubezni so ure vsi trije kazalci,
njeni so lastniki resnični zakonci.*

*Ljubezni se ura le dvakrat ujema,
v noči in dnevu vsaj enkrat objema.*

*Ljubezni je ura božja in človeška,
nikoli prelahka in dostikrat težka.*

Ena in dve je enako tri.

Tri in tri je enako šest.

*Točnost je brezhibna za noč in za dan,
za srečno ljubezen in zakonski stan!*

1. *Če je duša duši duša,
če je srce srcu srce,
prevladuje uma um.
Če človeka človek ljubi,
da resnico za resnico,
sad ljubezni je pogum.*
2. *Tedaj je pokončnost pesem -
vse vrednote ziblje noč,
vse vrednote krasi dan.
Mir v srcu, mir v duši
za življenje je pogum,
ker o sreči sanja sen.*
3. *V krogu je vedno križ,
kamorkoli človek greš,
z grehom skališ lastno moč.
Če spregledaš, lahko zveš,
da le pogum smisel ljubi,
ko si srečen dan in noč.*

*Na sončni uri življenja
številke so okrog.
Sleherna ima svoj par,
vsaka ima svoj zlog.*

*Podajajo si roke,
nasproti dve in dve -
seštevajo ljubezni,
dejanja in želje.*

Torej v vsakem trenutku si predstavljamo oba zakonca in začnimo s številko 1 (na uri) in njej nasprotno 7.

(Dan: 7. in 13. ura) ali
(Noč: 1. in 19. ura)

Duša + duša = duša.
Duša + prevara = norost.
Prevara + duša = norost.
Norost + norost = norost.

(Dan: 14. in 19. ura) ali
(Noč: 2. in 20. ura)

Srce + srce = srce.
Srce + krivica = krivica.
Krivica + srce = krivica.
Krivica + krivica = krivica.

*Če je duša duši duša,
če je srce srcu srce,
prevladuje uma um.*

Pomisli na celoto svojega individuuma: duša, srce in um - življenja pogum.
Ko um doseže to spoznanje, je to lepota spoznanja, ki izhaja iz vsega dobrega.
To ni samo fizična lepota, je lepota, ki prihaja od Boga, ki se ne sešteva,
saj je Bog rezultat. Torej, dobro da Boga.

(Dan: 9. in 15. ura) ali
(Noč: 3. in 21. ura)

Um + um = pogum.
(= zakonsko ravnotežje)
Um + lepota = Bog.
Lepota + um = Bog.

*Tedaj je pokončnost pesem -
vse vrednote ziblje noč,
vse vrednote krasi dan.*

*Če človeka človek ljubi,
da resnico za resnico,
sad ljubezni je pogum.*

Dan: 10. in 16. ura) ali
(Noč: 4. in 22. ura)

Človek + človek = človek.
Človek + krivica = srce.
(= izdajalec)
Krivica + človek = srce.

(Dan: 11. in 17. ura) ali
(Noč: 5. in 23. ura)

Človek + človek = človek.
(= zmotljiv)
Resnica + hudič = človek.
(= pregrešen)
Hudič + resnica = človek.
Hudič + hudič = hudič.

(Sam Bog je čista resnica.)

V trenutku, ko so v vertikalni vsi trije kazalci, torej v času, ko se zakonca zavedata dobrega in slabega, kar je rezultat božjega zakona, sovpadata ljubezen in sreča v občutek obeh zakoncev. V zenitu svojega doživetja občutita Boga kot rezultat dobrega.

(Dan: 6. in 12. ura) ali
(Noč: 18. in 24. ura)

Ljubezen + sreča = Bog.
Sreča + ljubezen = Bog.
Duša + srce = Bog.

*Mir v srcu, mir v duši,
za življenje je pogum,
ker o sreči sanja sen.*

Vmes so pasti! Zato se spomni doživetja, ko se čas dogaja ob uri 3 (9), 15 (21), da se okreпчаš s spoznanjem, da so samo duša, srce in um, življenja pogum! Um, ki izhaja iz tega spoznanja, je kot božja lepota pot do Boga.

*V krogu je vedno križ.
Kamorkoli človek greš,
z grehom skališ lastno moč.*

In spet so v območju 4 (10), 16 (22) uri pasti. Vsekakor so vmes ure pasti kamorkoli greš, karkoli delaš, toda če si vzgojen po božjih resnicah, lahko to zveš, tudi če kaj spregledaš oziroma se spozabiš.

Takoj se spomniš, da le pogum ljubi smisel, ko si srečen dan in noč. Srečen si lahko, ker to veš. To je najbolj pomembna sreča v življenju. Vse druge sreče materialnega pomena so lahko nadgradnja v vidnem krogu življenja kot jamstva za pravilno dojetje odnosa do sočloveka, ki s teboj deli duhovno in materialno srečo.

V vertikalni 6 (12), 18 (24) naj zmaga ljubezen in sreča, torej Bog nad teboj, Bog nad vami. V drugi polovici dneva in noči se vse spet ponavlja. Vse se ponavlja, vse traja. Časi se spreminjajo in mi z njimi, toda vse po božji volji, za naše dobro.

V krogu je vedno križ!
Vsak človek ga ne občuti
in živi brez vrednot smisla.
Če uspe spoznati smisel
božje resnice, je njegov
um prebujen!
Občuti lepoto, srečo in
božjo ljubezen.

V zenitu človekovega dojetja je sam Bog. Bog se ne da seštevati z nobenim človeškim dejanjem. On je rezultat dobrega dejanja, in sicer na položajni osi:

UM + LEPOTA = BOG.

In na navpični osi:

LJUBEZEN + SREČA = BOG.

**

ZAKONSKA SEŠTEVANKA

URA PASTI

$1 + 7 = 8$

*Le kdo bi duh bil sam, letel breztežno,
dirjal po breznihi in vrhovih?*

*Kdo bil bi iskalec sebe brez tega,
ki ti podarja težo na tehtnici življenja?
Duh rabi duha. Prevaran duh je norost!*

$$2 + 8 = 10$$

*Sedaj trpiš, srce, zaradi norosti?
Zapeljiva je bila...
Blesteče je napajala mlade oči.
Duh s prevaro plesal je in pel.
Rojena krivica joče, kot samo
človeško bitje to počne.
Zaradi krivice skaljene so lepote
nasmehov in utripov srca.*

$$4 + 10 = 14$$

*Kako zapeljiv znaš biti, človek!
Z lepoto, bliščem, lažjo zapeljuješ -
krivično raniš srce.
Kljubovalno smejiš se, ko slaviš zmago. Trpi, srce!
Sam nisi vreden izvirnega imena - skali ga krivica.
Iz prsi bi zbežalo srce in kri, če po tvojem bi bilo...*

$$5 + 11 = 16$$

*Nenehen boj je v kotlu vsakdana.
Resnico, težko kot svinec, lajša hudičev trud.
Kot protiutež nastaja človek, ki lahko je močnejši,
če pravila igre jemlje iz resnice...
Resnici bližji, hudiču daljši v nenehnem boju
je sleherni življenje dan.*

URA LJUBEZNI

$$3 + 9 = 12$$

*Zakaj si tako visoko, o Bog?
Nedosegljiv, neviden, nedosegljiv,
nezmotljiv, ranljiv, vsemogoč?*

*Ali je moj um ustvarjen zaradi tvojih lepot,
ki živijo in krasijo stvarstva poti?
Krivično in pravično izgovarjajo tvoje ime,
preklinjajo ali grenijo čistost narave
in vseh bogastev, ki napajajo struge življenja...
Sprašujem se, kako bo takrat,
če bosta um in lepota enako človek*?
(Najbrž človeka ne bo!)*

*človek = negativnost izvirnega človeka

*1 + 2 + 3 + 6 = 12
(DUH + SRCE + UM + LJUBEZEN + SREČA = BOG)*

*Tisti, ki je nesel bogastva Boga s seboj,
za življenje je bil le srečen siromak.
Nevidna so bila bogastva, kot je neviden
duh, ali tako daleč, kot komaj je vidna
najbolj oddaljena zvezda.
Ljubezen je sejal za sočloveka,
ne samo za svoj soj.
Ko je delal in trpel, bil je vesel.
V bogastvu ljubezni bil je le svoj.*

*12 + 6 = 18
Namesto Boga ali najvišje zvezde
ti, človek, nič ne moreš sešteti,
ker si prehitro star in moraš umreti.
Zato le seštevaj vrednote, ki za ljubezen
bijejo nenehen boj.
Vsa druga bogastva so zemna stvar,
le duh, srce in um
so vesoljna znamenja ljubezni,
ki ju vam dala je skrivnost
za vajin zakonski log.
To je najvišja zvezda -
to je neviden bog!*

*

ZAKLJUČNA MISEL

*Nobena krepost, nobena norost
na tem svetu se še ni živela iz sebe.
Tudi v zakonu srce brez ljubezni
omaga, otrpne, prezebe.*

*

*Duh, srce in um, ljubezni je pogum -
zakonskega življenja univerzum!*

Vlado Repnik, literarna priloga Našega časa - RAST, naslovnica (1983)